

[Johs. Clausen.]

Lovforslag, som den højtærede Minister nu har gjort Rede for. Det ene gaar ud paa, at der bevilges 6 Mill. Kr. til Fordeling af Flæsk og Svinekød til trængende Personer, og at Beløbet fordeles mellem Kommunerne i samme Forhold, i hvilket der stilles Beløb til Raadighed for Kommunerne til Fordeling af Oksekød efter den derom gældende Lov. Udgifterne hertil dækkes ved en Forhøjelse af Indkomstkatten. Det er en Ting, som mit Parti principielt er Modstander af. Man kan finde det mere eller mindre paa-krævet at anvende disse Millioner til Fordeling af Flæsk og Svinekød til trængende Personer, men det forekommer mig i hvert Fald, at det ikke kan være rigtigt at indføre denne sociale Foranstaltning i en Lov om Foranstaltninger, som vedrører Landbrugserhvervet. Skal en saadan Ordning gennemføres, maa mit Parti hævde, at den hører hjemme i en anden Lov. Mit Partis Medlemmer har i det andet høje Ting undladt at stemme for de stillede Ændringsforslag, men har, som sagt, stemt for Lovforslaget i dets Helhed ud fra den Betragtning, at en saadan Lov er nødvendig. Jeg maa dog hævde, at det er en Form for Lovgivning, som man ikke kender, hvor der er Tale om andre Erhverv. Man lovgav paa den Maade ved Kødordningen, og nu vil man gøre det samme paa dette Omraade; man vil gennemføre en social Foranstaltning, samtidig med at man gennemfører en for Landbrugserhvervet og for hele Nationen nødvendig Lov. Jeg ønsker at paatale dette Forhold og sige, at vi er principielt Modstandere deraf.

Lovforslaget i dets Helhed kan vi, som sagt, give vor Tilslutning, og ved den endelige Afstemning ved tredie Behandling anbefaler jeg, at man stemmer for det.

Jensen-Aale: Ogsaa dette Spørgsmaal har vi beskæftiget os med adskillige Gange, og jeg finder det rigtigt, at disse to Ordninger følges ad. Jeg hørte med Forbavelse paa det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) — ja, jeg blev just ikke forbavset over, at det ærede Medlem vil stemme for Lovforslaget, men jeg kunde forstaa af det ærede Medlems Udtalelser, at det bliver med Taarer i Øjnene, og derfor skal jeg nok passe paa at kigge til den anden Side, naar vi skal have Afstemning om Lovforslagets endelige Vedtagelse. Jeg kan ikke forstaa, at man fra nogen Side kan se bort fra, at det er en meget, meget høj Pris, Forbrugerne maa

give for Flæsket paa vort Hjemmemarked. Jeg kan til Nød forstaa, at man gør sig Anstrengelser for at forhøje Priserne paa Landbrugsvarer, naar der gives en Pris for Varerne, som ikke kan dække Produktionsomkostningerne, men jeg kan ikke forstaa, at man ogsaa ønsker en kunstig Forhøjelse af Hjemmemarkedets Pris, fordi man faar en høj Pris i Udlandet for det, man sælger dér. Derfor kunde jeg paa eet Punkt være enig med det ærede Medlem, som talte for Venstre, nemlig i, at det ikke just er heldigt, at man giver et Tilskud til de særlig haardt trængende her i Landet, for at de kan erhverve noget af den Nationalspise, som Flæsket gennem mange, mange Aar har været. Jeg kunde ogsaa have ønsket en anden Ordning, der var mere rimelig, men jeg tror ikke, mine Ønsker gaar i samme Retning som det ærede Medlems. Naar man faar en god Pris for de Varer, man sælger til Udlandet, vilde jeg have fundet det rigtigt — jeg tror ogsaa, den højtærede Landbrugsminister har været stemt derfor, hvis jeg ellers har opfattet Situationen rigtigt —, at man paa en eller anden Maade havde truffet en Ordning, hvorved man ud over de Kort, som man faar til Produktion til Afsætning i Udlandet, kunde faa Kort til Produktion og til Afhændelse af Flæsk paa Hjemmemarkedet til en Pris, der laa omkring Produktionsprisen. Jeg har dog ikke noget imod, at det blev en Pris, der laa en lille Smule over Produktionsprisen. Jeg kan ikke forstaa, at man ikke vil gaa med til en saadan Ordning, hvad jeg tror der har været forhandlet om, men da nu Forsøget herpaa er mislykkedes, kan jeg slet ikke forstaa, at man kun med Taarer i Øjnene kan gaa med til at skaffe Midler til Veje, for at de mest trængende her i Landet ogsaa kan faa et lille Stykke Flæsk til en nogenlunde rimelig Pris. Der er jo intet, der i den Grad drøjer paa alt, kan man næsten sige, i Husholdningen som netop Flæsket; det ved de, som har vanskeligt ved at faa Pengene til at slaa til, men nu er Flæsket fra at være en almindelig Spise blevet en Luksusspise, som Smaakaarsfolk slet ikke har Raad til at købe.

Jeg er altsaa heller ikke fuldt ud tilfreds med Lovforslaget, men der har jo ikke været Mulighed for at faa noget andet, noget bedre i hvert Fald. Selv om jeg havde været nok saa glad, om Lovforslaget havde faaet en anden Affattelse, vil jeg alligevel med Glæde stemme for Lovforslaget i den Affattelse, det nu har, og anbefale mine Meningsfæller at gøre ligesaa.